

Og andet er der ikke sket ved Fremkomsten af „Pyrrhus-sejre.“ Den bør ikke uden videre gives i Hænderne paa de umyndige, men læses og tages til Eftertanke af voxne Mennesker, især Kvinder. Det er jo saadan med mange Mennesker, at de snarere tænker over det, de læser, end over det, de ser, — og mange ser slet ikke. Alle disse har godt af at blive ruskede op ved Skildringer som „Pyrrhussejre“ og blive vaagne og tage Parti i den Strid, der hele Norden over stadig bliver mere og mere hæftig og vidtrækkende, Striden om den rette Fortolkning af Ordet: „Lige Ret for Mand og Kvinde“ i sædelig Henseende.

At den skal være lige Ret, kan man til Nød blive enig om, men hvorledes? Skal Kvinderne blive som Mænd eller Mændene som Kvinder? Enten-eller; her maa vælges. Og det er paa Tiden for os alle at træffe. Valget baade for os selv og for den Slægt af Kvinder, der voxer op. Vil vi opdrage dem til at mene, at Kyskhed, sædelig Renhed ikke blot er gammeldags og latterlig, men ogsaa sundhedsfarlig og fordummende? Eller vil vi lære dem og bringe dem til at forstaa, at den er deres Styrke og deres Lykke?

For de fleste af de ganske unge er Kampen endnu let — for mange er der vel slet ingen Kamp — men alt som det Arbejde, der her hjemme er begyndt paa at „revolutionere“ Bevidsthederne og bilde Kvinden ind, at der er Fred, Sundhed og Lykke at finde i Mandens tøjlesløse Liv, alt som dette Arbejde skrider frem, og denne Gift gaar de unge over i Blodet, vil Kampen blive tungere. Vi maa i Tide hjælpe dem at tage den op og minde dem om, at de har store Ting at gjøre: de skal ikke blot bevare sig selv, men ogsaa hjælpe Manden. Thi her, om noget Steds, gjælder det, hvad en af vore yngre Forfattere har udtalt omtrent saaledes: „Det har lydt: For at komme ind i Himmeriges Rige maa I blive som Børn. Vi siger: For at komme ind i Humanitetens Paradis maa vi blive som Kvinder.“

Elisabeth Grundtvig.